SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN THE DOMINION OF CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 22. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 22 APRIL 1914. Nr. 16.

Provincial Library Winnipeg Nov 14

Enhet.

Tal af red. N. F. Brown vid logen Strindbergs af Vasa Orden vårfäst d. 17 april 1914.

Mina damer och herrar! Svenskar!

Allvarstyngda tider råda nu i Sveriges land. Utifrån hota faror och innifrån. Och dessa senare äro de icke minst allvarliga. Partisinne och partihätskhet äro tyvärr på många håll förhärskande, och bristen på sammanhållning och samkänsla allt för tydlig.

Olika åsikter kunna icke undvikas. Våra tankars ström kan icke, gudskelof, flyta i samma fåror. Uppfattningen om det bästa sättet att bevara och utveckla fosterlandet måste skifta. Men ett borde dock **stå** klart och tydligt för hvarje redlig svensk, om en sak borde icke olika åsikter kunna råda; nödvändigheten af sammanhållning och samarbete för folkets och landets bästa. Men tyvärr, man har ännu icke efter hundraårig slummer vaknat helt upp och fått detta klart och tydligt för sig.

Denna brist på samkänsla, denna oförmåga till samarbete och sammanhållning för gemensamma intressen, till eget bästa, har äfven följt svensken på hans färd ut i världen. Den har i främmande länder, eller rättare sagdt nya fosterland blifvit honom till en black om foten, hindrat honom i hans gärning som folk, gjort stigen mot stjärnorna fylld af allehanda, icke nödvändiga motigheter och besvärligheter och lång och mödosam att vandra.

Dock, det måste erkännas, under de senaste åren har ett märkligt uppvaknande ägt rum bland svenskarna på denna sidan Atlanten, i Canada och Förenta Staterna. Som ett svagt brus, som ett trefvande ackord förnams först denna rörelse, detta uppvaknande. Men är för år växte den sig starkare, och från en liten obetydlig bergsbäck svällde den snart ut till en flod, visserligen icke ännu så bred och mäktig, men med alla förutsättningar att blifva det. Pessimister finnas visserligen, som liknat denna rörelse vid en tidvåg, den där snart skall draga sig tillbaga och dö bort i hafvets famn. Men om icke alla tecken slå fel, om de ljusa löftena icke slå slint, behöfva vi icke frukta dylikt tal, som i många fall bottnar i illvilja och svenskens nationallyte, afundsjuka.

Om vi blicka söderut, kunna vi icke sätta tro till dylikt pessimistiskt tal, måste vi ovillkorligen, huru skeptiska vi än äro, förnimma den trygga känslan, att talet om detta uppvaknande icke är en vacker saga, blott utan en realitet, hvars existens ingen klart tänkande kan betvifla.

Detta blir så mycket mera tydligt, då man betraktar det synnerligen lifaktiga föreningslif, som förekommer bland Amerikas svenskar. Föreningar af allehanda slag med allehanda uppgifter finnas öfver allt, där svenskar bygga och bo. Sången exempelvis är en viktig faktor, som slutit de svenske samman. Starkast torde dock de sammanslutningar vara, som tillkommit för att ekonomiskt och moraliskt bistå sina medlemmar. Och få äro dessa föreningar icke häller.

Bland detta slags sammanslutningar intager den starka och vidt utbredda Vasa Orden af Amerika en synnerligen framskjuten plats. Enligt nyligen i den svensk-amerikanska prässen synliga uppgifter räknar denna organisation cirka 35,000 medlemmar. Öfver hela den nord-amerikanska kontinenten äro olika loger af Vasa Orden spridda, och nu i dessa yttersta dagar har denna orden letat sig fram till högan nord, gjort sitt inträde i Canada, och fråga har visst varit att organisera loger af Vasa Orden äfven i Sverige. Här i Winnipeg gjorde orden sitt intåg förliden höst, då logen Strindberg, som i kväll håller sin andra stora fäst, bildades. Genast från början omfattades denna loge med lifligt inträsse af stadens svenskar, och det ligger sannolikt ingen öfverdrift i det påståendet, att ingen svensk förening i Winnipeg vuxit så hastigt på så kort tid, som logen Strindberg. Och det är ett faktum, som icke kan förnekas, att logens första framträdande nyårsdagen i år gjorde ett synnerligen gynsamt intryck på den svenska allmänheten här i staden, och det erkändes af litet hvar, att den fästen var en af de mest lyckade, som någonsin hållits af svenskar i Winnipeg. Och jag hoppas innerligen, att den fäst, som nu tagit sin början, icke skall stå den första efter utan lämna samma behållning som den och lifligt senteras.

Icke blott i Winnipeg har Vasa Orden stannat eller ämnat stanna. I Ontario och annorstädes finens förut loger af Vasa Orden, och i morgon bildas ytterligare en i Kenora. Och den dagen torde icke vara aflägsen, då ett eller flera distrikt kunna bildas här i Canada. Allt går ju med väldig fart i detta unga land, och Vasa Ordens tillväxt kommer säkerligen att hålla jämna steg med den hastiga utvecklingen i andra afseenden.

Orsaken eller orsakerna att Vasa Orden haft sådan lysande framgång i Förenta Staterna och här torde vara många. De viktigaste och mest i ögonen fallande torde vara, att denna orden arbetar ceremoniellt, binder sina medlemmar vid sig med ett tysthetslöfte och "last but not least", att den på sitt program skrifvit orden sanning och enhet.

Hvad ceremonierna och tysthetslöftet beträffar, ogillas de af en del personer, på hvilka de verka motbjudande. Faktum är emellertid, att de enkla och af värdighet präglade ceremonier, som Vasa Orden antagit, verka sammanhållande och sammanförande.

Vasa Ordens sköldmärke, på hvilket sanning och enhet står skrifna, ger emellertid den bästa förklaring på ordens stora framgång, och fäster jag då särskild vikt vid ordet **enhet.** Enhet och sammanhållning är nämligen den viktigaste förutsättningen till framgång för ett folk i främmande land. Icke så att förstå, att vi svenskar härute skulle försöka bilda en nation för oss själfva, sluta oss inom vårt eget skal, vägra att låta assimilera oss. På den vägen kunna vi icke komma långt, och om vi så göra, blifva vi dåliga medborgare i vårt nya fosterland.

Men det skadar icke och är i många fall nödvändigt att behålla de särdrag, som utmärka det svenska kynnet. Det kan vara till endast enbar nytta, att vi bevara kärleken till våra fäders land och våra fäders språk. Den, som ärar och aktar sin mor, har alla förutsättningar för att ära och akta sin brud, att samvetsgrant fylla de plikter, den nya förbindelsen åligger. Så ock i förhållande till allas vår moder Svea och vår unga brud Canada.

Enhet och sammanhållning, hvilka en förening som Vasa Orden vill inpränta hos sina medlemmar, äro oss nödvändiga, om vi vilja hafva framgång i det nya landet. Till skam, till skada länder oss endast, om vi splittra våra krafter på inbördes kif och split. Det har visat sig och skall visa sig nödvändigt att bortlägga oenigheten och afundsjukan. Oändliga möjligheter, ändlösa vidder skola öppna sig för de svenske här, om enheten blir det tecken, i hvilket vårt lifs sträfvan går. Vi äro ännu fåtaliga här i landet, men icke förty kunna vi vara en makt i staten, kunna vi visa canadensare och andra, hvilket grv finnes i vårt kynne. Vi hafva alla förutsättningar att så göra. Vi äro ett af de mest upplysta folk i världen, det kulturarf, vi tagit efter våra fäder, är en kostbar klenod, det kapital af kunskaper och erfarenheter, vi själfva förvärfvat, är sannerligen icke att förakta. Det borde icke behöfva dröja många år, förrän vi nått den aktade ställning, våra bröder i Förenta Staterna vunnit, förrän äfven oss tilldelas de utmärkelser, dem beskärts.

Men endast genom sanning och enhet, genom sammanhållning och samkänsla kan det målet nås. Fjärran som de eviga stjärnorna på himmelens fäste vinkar oss det målet: **ett enadt och samladt svenskt folk i Canada.** Måtte vi en gång få skåda det! Det vare vår bästa önskan!

SVENSK DÖMD ATT HÄNGAS.

Svensken John Peter Hanson i Port Pitt, Sask., dömes till döden för mord på sin svåger.

Som vi i korthet omtalade i förlidet nummer, begicks den 23 februari ett mord i Port Pitt, Sask., i det en svensk farmare vid namn John Peter Hanson mördade sin svåger Edward Gustave Warren. Han har stått inför rätta i Battleford, och i fredags föll domen. Hanson dömdes att hängas den 16 juli i år i Prins Alberts fängelse. Den dödsdömde är 55 år gammal och som sagdt svensk. Han talar ganska bruten engelska. Han lider af förlamning och hela vänstra sidan är lam.

Hanson påstod, att han skjutit sin svåger af våda, men det bevisades, att så icke var fallet. Försvarsadvokaten försökte äfven få sin klient förklarad vansinnig, men icke häller det lyckades.

Då mordet begicks, var endast den anklagade, hans hustru och svåger närvarande. Svågern låg och sof på en madrass på golfvet, då Hanson sköt på honom med ett gevär på fyra fots afstånd. Han lefde endast en kort stund efter mordet.

Svenska Amerikalinjen.

Enligt meddelande från Sverige hade till den 15 mars tecknats 4,500,000 kronor i den planerade nya direkta ångbåtslinjen Sverige—Nordamerika. Resultatet får anses rätt godt, om man tager de oroliga politiska förhållandena i Sverige med i räkningen. Helt naturligt ha valagitation och val absorberat allt intresse på senaste tiden. Så snart valen afgjorts kommer aktieteckningen helt säkert att taga större fart och gifva ett önskadt resultat.

Stockholm, den 19 april. — Resultatet af valen, hvilka började i Sverige den 28 mars och fortsatte till den 7 april, visar, att liberalerna lidit ett svårt nederlag. Liberalernas medlemsantal i den nya Andra kammaren har reducerats från omkring 101 till omkring 74. Det beräknas, att de konservative valt 81 medlemmar mot 65 förlidet år och socialisterna 76 mot 64.

Valen

Försvarsvännerna synas vinna i valen till den svenska riksdagens Andra kammare.

Betydlig omkastning.

RESULTATEN I STOCKHOLM OCH BLEKINGE NU KÄNDA.

Ett telegram från Stockholm, dateradt den 15 april säger: "Hittills 8 nya platser för försvarets vänner. Liberalerna i starkt nedgående." Då knappast en tredjedel af valresultatet kunde vara bekant vid telegrammets afsändande, synes försvarsvännernas framgång lofvande.

Senast hit anlända tidningar meddela ytterligare om valen:

Vid senaste riksdagen var ställningen på Andra kammarens Stockholmsbänk följande: 7 socialdemokrater, 4 frisinnade och 3 moderata. Efter nu afslutad röstsammanräkning intaga försvarsvännerna (de moderata samt Frisinnade försvarsvänner) 6 platser, socialdemokraterna likaledes 6 samt de frisinnade 2.

Efter att förut i första kretsen ha vunnit en plats från liberalerna, lyckades nämligen försvarsvännerna i andra kretsen eröfra icke mindre än 2 platser, däraf 1 från de frisinnade och 1 från socialdemokraterna och ha alltså nu enbart i Stockholm vunnit 3 platser, hvilket gör en omkastning af 6 röster. Och röstsiffrorna voro sådana, att man här verkligen kan tala om ett "jordskred" beträffande Stockholms valmäns hållning: Medan socialdemokraterna ökats med endast 1,851 röster och de frisinnade minskats med 779 ha försvarsvännerna vuxit med icke mindre än 7,138 samt stå nu med 16,726 man tätt efter socialdemokraternas 18,599 och mer än dubbelt öfver de frisinnades 8,174, medan de förra gången voro ungefär jämnställda med dessa.

Slutsiffrorna från valet i Blekinge äro nu kända. Med "De frisinnade" röstade 4,753 personer, med "Arbetarpartiet" 4,073 och med "Försvaret främst" 7,570 personer. Valda äro tre högermän, två frisinnade och en socialdemokrat, nämligen från de moderate riksdagsmännen O. Holmdahl och förre riksdagsmannen A. E. Lindvall i Nättraby; från de frisinnade riksdagsmännen Aug. Larsson i Säby, och fängelsedir. U. Leander samt från arbetarepartiet riksdagsmannen redaktör Ingvarsson.

Den icke återvalde är således kassör Kloo från arbetarepartiet.

Socialdemokraterna hafva således i denna krets förlorat en plats till högern.

Partiställningen 1911 visade 4,264 liberala, 3,331 socialdemokratiska och 4,667 högervalmän.

Alla partier utvisa ökning, högern med 2,903, socialdemokraterna med 742 och de frisinnade med 489 nya väljare.

Valbarometern tedde sig lördagen den 4 april sålunda:

	Valde	Vinst + förl. —
Frisinnade	4	— 2
Höger	9	+ 4
Socialdemokrater	7	— 2

Flera lif spillda.

I en eldsvåda i en hyreskasärn i New York förliden fredag innebrändes fjorton personer och fyra blefvo svårt skadade.

Stor eldsvåda.

Eld utbröt i lördags morse i Alberta Lumber companys bygnad i Vancouver, B. C. Häftig storm blåste, hvilket omöjliggjorde en effektiv släckning. Förlusten beräknas till en half miljon dollar.

Ödesdiger explosion.

En accetylengas explosion inträffade i måndags i Macoun hotell, Macoux, Sask., hvarvid tio personer dödades och flera blefvo skadade. De skadade fördes till Estevan. Bland de döda märkas en mrs. Peterson, kokerska.

Immigrationen till Canada.

Hela immigrationen till Canada under det fiskalår, som slutade den 31 mars 1914, uppgick till 384,867, bestående af 142,622 brittiska, 107,530 amerikanska och 134,715 immigranter från andra länder. Under motsvarande period året förut uppgick hela immigrantantalet till 402,432, eller en minskning af 4 proc.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

Affären Mittag-Leffler—Staaff. — "Tapperhetens" bärgning. — Kulsprutinsamlingen.

— Häradshöfding Karl Staaff har nu genom sitt ombud, advokaten Eliel Löfgren, till justitiekanslern ingifvit en skrifvelse, i hvilken han anför, att skäl visserligen kunna anföras för öfverståthållareämbetets vägran att åtaga sig åtalet mot prof. Mittag-Leffler, men att saken synes tvistig, och då målet bör skyndsamt pröfvas, vänder han sig till justitiekanslern såsom högste allmänne åklagare i riket med anhållan, att hans yrkande om åtal å professor G. Mittag-Leffler måtte för behörig åtgärd öfverlämnas till vederbörande åklagare. Prof. Mittag-Lefflers anhållan om tillsättande af en undersökningskommission i ärendet har af k. m:t förklarats till ingen åtgärd föranleda.

— Arbetet med bärgningen af "Tapperheten" går enligt hvad Neptunbolagets chef kapten Edlind meddelat lugnt och bra. Man har nu uppnått större effektivitet vid sprängningarna, tack vare ett par nya från England införskrifna borrmaskiner. Att bestämt uttala sig om tiden för bärgningens fullbordande är omöjligt.

— Till ordförande i Stockholms stadsfullmäktige för det nya arbetsåret återvaldes nyligen dr. Sixten von Friesen med samtliga afgifna röster (82) utom 2.

— K. m:t har mottagit 40,000 kr. af Blekinge kulspruteförening i och för inköp af kulsprutor eller kulsprutegevär eller bidrager för försvar af Blekinge och under villkor att vapnen öfverlämnas till inom Blekinge förlagdt truppförbund för att disponeras vid landstormsöfningar och under krig af Blekinge landstorm.

— Ingenjör C. R. Lamm på Näsby har till chefen för lantförsvarsdepartementet öfverlämnat en summa af 12,000 kr. att användas till vidtagande af åtgärder för stärkande af hufvudstadens försvar.

RIKSSKÖRDEN 1913.

Riksskörden i Sverige är nära femtio miljoner mindre än under 1912.

Genom bestämmelser af 1912 ha, som bekant, nya regler införts beträffande insamling och bearbetning af jordbruksstatistiska uppgifter och statitiska centralbyrån har därigenom fått på sin lott att behandla det inkommande primärmaterialet till årsväxt- och skörderapporterna. Beträffande årsväxtrapporten har det samtidigt, efter att denna tidigare har varit grundad på uppgifter från länsstyrelserna, blifvit en hushållningssällskapens uppgift att lämna primärmaterial till, hvadan numera både sommarens månatliga skörderapporter och årsväxtrapporten grunda sig på uppgifter från samma insamlare.

Statistiska centralbyrån har nu aflämnat den första årsväxtrapporten efter den nya ordningens ikraftträdande.

Resultaten af centralbyråns skördemängdsberäkningar i fråga om de särskilda slagen af säd och rotfrukter ha tidigare blifvit omtalade.

Hvad som i den nu utkomna berättelsen är af särskildt intresse, är byråns beräkning af skördens värde. Man finner af dem, att byrån beräknar detta värde till kr. 879,679,000 mot 929,299,000 kr. år 1912 och mot ett medeltal af 826,300,000 kr. under åren 1908—1912. Härvid måste det dock anmärkas, att, som framgår af det ofvanstående, beräkningarna för fjoläret och för de föregående åren icke äro grundade på likformiga uppgifter. Värdet af hveteskörden, i runt tal 34,6 mill. kr., understiger något siffran för 1912, men går afsevärdt öfver medeltalsiffran för 1908—1912, hvilken var 31,8 mill. Härvid måste det observeras, att hvetearealen på de senare åren afsevärdt ökats. Däremot är rågvärdet, 71,6 mill., betydligt mindre än det för 1912, samt medeltalets för femårsperioden, 79,9 mill. Likaledes är kornvärdet, 43 mill., något större än det för både 1912 och femårsperioden, under det att hafrevärdet, 140,4 mill., visserligen öfverträffar samma värde för femårsperioden, 126,1, men understiger värdesiffran för 1912, 148,4 mill.

Potatisvärdet har undergått en anmärkningsvärd stegring: 74,9 miljoner kr. mot 58,9 år 1912 och 54,7 kr. i medelvärde under femårsperioden. Däremot är värdet af sockerbetor endast 19,5 mill. mot 22,4 mill. år 1912 och 24,2 mill. i medelvärde under 1908—1912.

Till värdet af hela riksskörden 1913 bidrog spannmålen med nära 336,9 mill. kr. och halmen med 109,8, rotfrukterna med 130,6 och höet med 302,4 mill. kr. Ängen lämnade något öfver 78 mill. kr. af hela värdet, åkern återstoden.

En kojans son.

Sir William Whyte, den kände järnvägsmannen, afled i tisdags f. v. i California.

En framstående medborgare.

BÖRJADE SIN BANA SOM MYCKET UNDERORDNAD.

Sir William Whyte, en af Canadas främste och bäst kände medborgare, afled i tisdags f. v. i San Diego, Cal., efter en kort tids sjukdom. Han lämnade i februari Winnipeg, där han var bosatt, för att i varmare klimat hvila ut sig och söka bot för en efterhängsen åkomma. Från södern fick han aldrig återvända.

Sir William Whytes lefnadshistoria påminner något om den nyligen aflidne lord Strathconas. Den visar, att en man med okuflig energi i detta land kan stiga från den obetydligaste ställning till en af de högsta platser, som här gifvas.

Sir William Whyte var född den 15 september 1843 i Charlston, Fifeshire, Skottland. Han var son till William Methven Whyte. I Charlston fick han sin första skolundervisning. I maj 1862 inträdde han i järnvägstjänst vid West of Fife railway, där han tjänstgjorde som "station master". Han kom till Canada 1863 och började här sin bana som bromsare vid Grand Trunk Railway. Efter åtta månader blef han befordrad till "freight clerk" vid Coburg, hvarifrån han efter två år förflyttades till Toronto. År 1871 ingick han äktenskap med Jane Scott i Toronto. Efter att i några år hafva innehaft underordnade sysslor, lämnade han 1883 Grand Trunk Railway och blef utnämnd till general superintendent för Credit Valley Railroad. Följande år inträdde han i Canadian Pacific Railways tjänst som generalsuperintendent för Ontario-divisionen. 1885 befordrades han till generalsuperintendent för hela östra divisionen och följande år för hela västra. År 1901 finna vi honom som assistent till järnvägens president och 1910 som vice president i C.P.R. År 1911 tog han afsked från sin tjänst och samma år blef han adlad af konung George.

Personligen var Sir William Whyte synnerligen urban och älskvärd. Som ämbetsman var han plikttrogen och besatt en ovanlig arbetskapacitet och skicklighet. Säkerligen var han en af de mest kunniga järnvägsmän i Canada. Hans död sörjes i hela landet. De, som närmast träffas af sorgen, kunna trösta sig i vetskapen om denna allvarliga och allmänna sorg och minnet af hans långa, nyttiga och ärofulla karriär.

Den aflidne sörjes närmast af maka, en son och fyra döttrar. Hans lik har förts till Winnipeg, där han denna vecka begrafves.

Oroligt i Norge.

Ett telegram af den 14 april från Kristiania säger, att ministerkris samma dag hotade på grund däraf, att regeringen insisterar på att stortinget antager en lag om obligatorisk skiljedom i alla arbetstvister. De organiserade arbetarna äro mot en dylik lag och hota med storsträjk, om regeringen insisterar på den.

Mordförsök.

Förliden fredag aflossade en äldre man vid namn Michael P. Mahoney ett revolverskott mot borgmästar John Purroy Mitchell i New York. Skottet träffade emellertid icke borgmästaren utan i stället "corporation counsel" Frank L. Polk, som satt bredvid Mitchell i dennes automobil. Polk erhöll ganska svåra skador i ansiktet. Hans tillstånd ingifver emellertid inga farhågor för lifvet. Revolvermannen anhölls, och förklarade han, att han skjutit, emedan han två gånger blifvit afvisad af borgmästaren, då han af denne sökte arbete.

Ingen Nordpolsfärd?

Roald Amundsen, som nyss anländt till Kristiania från sin vidsträckta Europaturné, meddelar, att det är mycket osannolikt, att resan till Nordpolen kan företagas i sommar. Det ser nämligen ut, som om Fram icke skulle hinna anlända till San Francisco så pass tidigt att den kan afgå därifrån i midten af juli månad. Skulle det motsedda dröjsmålet inträffa, väntar expeditionen ännu ett år, Amundsen kommer att använda väntetiden för att personligen utbilda sig till flygare, enär han anser flygningen vara en hufvudfaktor i den nya färdens program.

Bröllop i Hvita huset.

Presidentens dotter Eleanor och finansminister McAdoo skall vigas i Hvita huset fredagen den 8 maj, meddelas från Washington. Bröllopet väntas blifva privat, medlemmar i kabinettet blifvande de enda inbjudne.

VIOLINIST MED FRAMGÅNG.

Violinisten Göran Olson, väl känd från Winnipeg, skördar lagrar i hemlandet.

Herr Göran Olson, den skicklige violinisten, som torde vara känd af många svenskar i Winnipeg och annorstädes i Canada, har för en tid sedan låtit mycket tala om sig i de svenska tidningarna. Herr Olson, som vistats cirka fem år i Berlin, Tyskland, i och för musikstudier, har nämligen varit på konsertturné i hemlandet och där skördat lagrar. Med största sympati och förståelse har han mötts af både publik och kritik.

Herr Olson, som är jämtlänning till födden, har som bekant varit bosatt i Winnipeg cirka två år, där han var elev till den kände musikläraren, professor Bergren, numera i Fort William, Ont. Med ekonomiskt understöd från svenskar här i staden reste herr Olson för cirka fem år sedan till Tyskland för att studera musik, och om man får döma af referat i svenska tidningar, har hans sträfvan att blifva en verklig konstnär lyckats. Idel loford finner man i recensionerna öfver de konserter, han tillsammans med herr Kåntzel hållit. Vi gripa ur högen och anföra ett omdöme ur en svensk tidning om herr Olsons konst:

Göran Olson.

"Hr Göran Olsson visade sig nu vara en synnerligen framstående violinspelare. Hans om verklig musikalisk begåfning vittnande föredrag utmärktes genom en sällsynt mjuk och smidig stråkföring och ett stort herravälde öfver tonens alla växlingar från bredaste fortelägen till vekaste pianissimosatser samt en briljant teknik och ett ovanligt vårdadt spel."

Sannolikt kommer herr Olson, då han afslutat sina studier, att besöka Canada, där han i Winnipeg har en broder bosatt. Vi önska honom välkommen åter.

SVENSKA INGENIÖRSKONGRESSEN.

Intresset för den planerade kongressen är synnerligen stort.

Intresset för den planerade kongressen, hvars namn kommer att blifva "Svenska ingenjörskongressen i Förenta Staterna 1915" ("The Swedish Engineering Convention in the United States, 1915"), är synnerligen stort, och medlemmar af en organisationskommitte hafva tillsatts dels af Svenska ingenjörsföreningen i Förenta Staterna, dels af Svenska ingenjörsföreningen i Chicago och dels af ett möte, hållet af utom organisationerna stående ingenjörer. Kongressens ändamål är dels att föra samman de besökande svenska ingenjörerna med deras yrkesbröder i Amerika och dels att åstadkomma ett närmare samband mellan i Amerika bosatta svenska ingenjörer. Centralkommitteen räknar följande medlemmar: C. C. Axell, Chicago; John Brumner, Evanston, Ill.; John E. Erieson, Chicago; Georg de Laval, Harrison, N. J.; C. J. Mellin, Schenectady, N. Y.; Erik Oberg, Brooklyn, N. Y.; Ernst Öhnell, Brooklyn; R. C. Östergren; Chicago.

Carlson borgmästare för fjärde gången.

Den för sina progressiva idéer kände borgmästaren Samuel A. Carlson i Jamestown, N. Y., invaldes nyligen för fjärde gången till stadens förste styresman. Mer än förut vanliga ansträngningar gjordes for att besegra mr Carlson. Hans i röstantal närmaste man, prohibitionisten A. A. Amidon erhöll omkring 1,500 republikanska röster. Mr Carlsons röstsiffra var 2,460. Den öfvervägande stora delen af svenskarne följde honom. Demokraterna och socialisterna visade sig vara nästan lika starka, de förra med 531 röster, de senare 517.

Krigsmoln.

Den amerikanska flaggan skymfas i Mexico och upprättelse vägras af Huerta.

Salut för stjärnbaneret.

KRIG KOMMER SÄKERLIGEN ATT UTBRYTA.

Man började nästan tro att det mexikanska tumultet, hvad angick Onkel Sam, närmade sig sitt slut, i och med rebellernas stora seger rundt Torreon. Så lyckligt blef det likväl ej, ty d. 9 april inträffade i staden Tampico en händelse som blef luntan i krutdurken. Auditör Charles C. Copp och ett dussin matroser från den i hamnen liggande amerikanska kryssaren Dolphin, voro i land och blefvo utan anledning arresterade af den federale kommendanten i Tampico samt under folkets hån paraderade genom stadens gator. Så snart händelsen blifvit inrapporterad till utrikesdepartementet, vidtogs åtgärder att få upprättelse. Förenta Staternas sändebud i Mexico City begärde af Huerta att den befälhafvande federale officeren i Tampico skulle bestraffas och att den amerikanska flaggan måste före viss tid saluteras publikt med 21 skott i staden Tampico. Huerta bad om ursäkt, han lät arrestera officeren i fråga, men saluten för flaggan ville han rakt inte gå in på. Följden blef, att man började röra på sig i Washington. Då undergångna månader hundratal efter hundratal af amerikanska medborgare mördats i Mexico, har Washington tegat stilla. Man har väntat att ordning skulle inträda i Mexiko och var villig att därför offra amerikanska lif. Men när man vägrar att salutera flaggan, som ju i verkligheten är en förnsak, då kokar det i Washington och Wilson är villig att mobilisera hela eskadern i Atlanten.

Det påstås från väl underrättadt håll, att Wilson nu tviflar på nyttan af sin "väntande politik". Det säges till och med, att detta förfaringssätt framkallat förakt för den amerikanska regering där nere i Mexiko. Gång på gång har Wilson utsträckt nådetiden för Huerta, och precis lika många gånger har han öakt på några timmar, dagar, månader och blir det väl till sist år.

Nu läter det, att Onkel Sam troligen inom ett par dagar skall förklara krig mot Mexiko. Flottan är på väg till Tampico, och på en vecka skall Förenta Staterna i mexikanska farvatten hafva sjutton slagskepp med 249 kanoner. Men hvad kunna dessa uträtta med mindre en armé från norr eller öster, samtidigt intränger i Mexiko. Det blir blott en ny väntan, kostsam för Onkel Sam, och riskabel för amerikaner i Mexiko. Bryter krig ut, och armén ej är slagfärdig, skall Huertas första steg bli att föranstalta ett massmord på yankees i Mexiko.

Efter händelsen i Tampico, gafs Huerta först 24 timmar att salutera flaggan, så utsträcktes tiden ytterligare några dagar. Till sist lofvade Huerta att salutera flaggan, om saluten besvarades från amerikanskt håll. Detta vill man emellertid icke gå in på i Washington.

I lördags tillställdes Huerta ett ultimatum, att han skulle salutera flaggan till kl. 6 e. m. i söndags, eller ock skulle krig utbryta. Kl. 6 e. m. kom, men Huerta vägrade bestämt att ingå på de amerikanska fordringarna, om man icke gaf honom skriftligt löfte på att den saluten besvarades.

Det är därför tämligen säkert, att krig kommer att utbryta mellan Förenta Staterna och Mexico, ty stjärnbaneret får ej skymfas.

Fredsjubileet.

Att en hundraårsfäst till minnet af freden mellan Förenta Staterna och Storbritannien skall hållas år 1915 till en kostnad af cirka $1,000,000 godkändes i onsdags af en underkomité af American Centenary association, hvilken samamträdt i New York. Organisationens finanskomité måste dock först godkänna detta, innan det går igenom.

OBSERVERA!

10,000 prenumeranter på Svenska Canada Tidningen till midsommaren 1914.

Vi erbjuda FYRA fria tur- och returbiljetter från hvilket ställe som helst i Alberta, Saskatchewan, Manitoba och Ontario — en för hvarje af dessa provinser — till utställningen i Winnipeg i juli, med fri inträdesbiljett till utställningen, så länge den varar, till den, som i hvarje provins samlar och insänder till Svenska Canada Tidningen de flästa betalande årsprenumeranter à $1.00 före midsommardagen 1914.